

Životopis

Paní Hedvika Žalská se narodila 17.července 1935 v Novém Sedle do německé rodiny.

Maminka se jmenovala Ernestina Rossmeisslová. Narodila se v roce 1907 v Bohaticích a vyučila se malířkou porcelánu. Tatínek Robert Rossmeissl se narodil v roce 1903 v Tatrovicích a byl už od mládí horníkem.

Paní Žalská pocházela ze tří dětí. Nejstarší bratr se narodil v roce 1930, nejmladší v roce 1939. Své dětství prožila v době války v sudetském Lokti. Ze začátku žila na statku s rodiči a prarodiči, kteří jej spláceli. Po válce se ale ztratily všechny dokumenty, které by jejich nárok na statek potvrdily, a proto jim byl statek zabaven a rodina se z něj musela vystěhovat.

Největším zážitkem za začátku války pro malou paní Žalskou byl příjezd Adolfa Hitlera, který v roce 1935 projížděl Loktem.

V roce 1941jí zemřela maminka, a to malou Hedviku velmi zasáhlo. Statek ale potřeboval hospodyně, a proto se otec znovu oženil. Tatínek paní Žalské si přivedl novou družku, se kterou se později i oženil. Tím se vztahy v rodině vyhrotily. Nová „maminka“ se však nechovala hezky k mladšímu bratrovi, a proto ji otec, když to zjistil vyhodil. Starší bratr se kvůli ní přestěhoval k babičce, která bydlela o patro výš. Domů se tak už nikdy nevrátil.

Statek ale hospodyně potřeboval, a tak k Rossmeislovým přišla nová, v pořadí již druhá, macecha. Ale ani ta se k nevlastním dětem nechovala hezky, tentokrát si k tomu vybrala paní Žalskou. S sebou si přivedla i svoji dceru, o kterou se musela paní Žalská starat.

V roce 1941 začala v Lokti navštěvovat obecnou základní školu. To zde už výuka probíhala pouze v německém jazyce.

Zažila také osvobození americkou armádou roku 1945. Paní Žalská vzpomínala na nálety, které se na konci války konaly. Během jednoho z náletů na Karlovy Vary přišla o život i její teta a její prarodiče ztratili bydlení. Ti se pak přestěhovali za zbytkem rodiny do Lokte.

Po válce byla skoro celá rodina donucena jít do odsunu kromě otce, Hedviky a jejího mladšího bratra, kteří zůstali v Lokti. Její otec byl horník, a tak do odsunu na základě Benešových dekretů nemusel. Později celý zbytek rodiny poslali na práci do dolů u Mutějovic. Tady paní Hedvika začala chodit do české školy. Zde byla nucena se vedle češtiny, kterou do té doby

vůbec nemluvila a tudíž jí ani nerozuměla, se ještě učit ruštinu. To pro ni bylo velmi obtížné. Nakonec se její otec domluvil s učitelem, že z ní bude Hedvika neklasifikovaná.

V roce 1951 nastoupila do učiliště ČKD ve Slaném obor strojní zámečnick. Školu však nedodělala, protože dostala tyfus. Po celou dobu, kdy to s ní vypadalo beznadějně a všichni si mysleli, že zemře, se o ni staraly jeptišky.

Mezitím se rodina opět přestěhovala do Božíčan na Karlovarsku. Tady paní Žalská nastoupila na práci do porcelánky. Onemocněla ale žloutenkou, a tak i tuto práci musela opustit.

Potřebovala se ale nějak žít, a proto přijala místo pomocné síly v kuchyni v karlovarských lázních, které sídlily za hotelem Pupp. Odstěhovala se z Božíčan a od této chvíle se začala žít sama.

Později se seznámila se svým prvním manželem. V manželství se jim narodili tři synové.

Se zbytkem své odsunuté rodiny se poprvé mohla setkat až v 60.letech, kdy se na chvíli otevřely hranice socialistického Československa.

Ke konci svého života žila paní u svého nejmladšího syna v Karlových Varech ve Staré Roli.

Paní Žalská zemřela 14.2.2024.